

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

(Fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne til personer i fleksjob og fastsættelse af årsløn til brug for beregning af erstatning)

§ 1

I lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 523 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, nr. 2, indsættes efter ”§ 17:” ”og § 17 a”

2. Efter § 17 indsættes:

”§ 17 a. Tabet af erhvervsevne til personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller i fleksjob fastsættes på grundlag af forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og ledighedsydelsen eller indtjeningen i fleksjobbet.

Stk. 2. Indtjeningen før arbejdsskaden udgør det beløb, som tilskadekomne kunne have tjent på afgørelsestidspunktet, hvis arbejdsskaden ikke var indtrådt.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen træffer midlertidig afgørelse efter stk. 1, når tilskadekomne modtager ledighedsydelse.”

3. § 24, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Årslønnen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.”

4. I § 24, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

”Den skønsmæssige fastsættelse af årslønnen opgøres med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.”

5. § 24, stk. 3, 1. pkt. affattes således:

”Før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag kan årslønnen ikke sættes højere end 367.000 kr.”.

6. § 24, stk. 4, 2. pkt. affattes således:

”Årslønnen skal dog ansættes til mindst 137.000 kr., reguleret efter § 25, før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.”

7. I § 24, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

”Årslønnen opgøres med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.”

§ 2

I lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. foretages følgende ændring:

1. § 6 affattes således:

”For en indkaldt værnepligtig skal der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den indtægt med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, tilskadekomne kunne forvente at opnå, såfremt han var blevet hjemsendt uden følger af ulykken eller sygdommen.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Loven anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2006 eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2006 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring (arbejdsskadereformen) og lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. trådte i kraft den 1. januar 2004. Der henvises til Folketingstidende 2002-2003, Lovforslag L 216, forhandlingerne side 8007, side 9818, side 10.033, tillæg A side 6576, tillæg B side 1401 og tillæg C side 539.

Samspillet mellem reglerne om erstatning for tab af erhvervsevne og fleksjob

Højesteret har den 22. december 2003 afsagt dom, hvorefter erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven til personer, der efter en arbejdsskade er i fleksjob skal fastsættes uafhængigt af den løn, som tilskadekomne modtager i fleksjobbet. Der henvises til Ugeskrift for Retsvæsen 2004, side 867.

Det følger af Højesterets dom, at tilskadekomnes indtjening i fleksjobbet ikke kan lægges til grund ved vurderingen af tabet af erhvervsevne. I stedet skal tabet fastsættes skønsmæssigt som om muligheden for et fleksjob ikke forelå.

Det indebærer, at tilskadekomne både kan modtage løn fra fleksjobbet og erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven. Den tilskadekomne modtager fuld overenskomstmæssig løn i sit fleksjob og modtager samtidig erstatning for tab af erhvervsevne. Tilskadekomne opnår herved i mange situationer en indtjening, der ligger over indtjeningen før arbejdsskaden. Tilskadekomne opnår således kompensation ud over 100 pct. af hidtidig indtjening.

Dette lovforslag begrænser kompensation ud over 100 pct.

Forslaget indgår i finanslovsforslaget for 2006.

Reglerne om fastsættelse af årsløn

Efter lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lov-bekendtgørelse nr. 694 af 20. august 2002, opkræves der et arbejdsmarkedsbidrag, der i 2005 udgør 8 pct. af bidragsgrundlaget efter loven.

Bidragspligten påhviler både lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende betaler arbejdsmarkedsbidrag af deres indtjening. Der betales ikke arbejdsmarkedsbidrag af erstatninger efter arbejdsskadesikringsloven. Det betyder, at compensationen efter skat bliver højere end det er tilsigtet efter loven, hvor erstatningsniveauet er fastsat til 4/5.

Ved indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget i 1994 blev arbejdsskadesikringsloven ikke ændret for så vidt angår beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger.

Med forslaget indføres en harmonisering af beregningen af erstatning for erhvervsevnetab og tab af forsørger med de sociale ydelser for så vidt angår arbejdsmarkedsbidraget.

Forslaget indgår i finanslovsforslaget for 2006.

2. Gældende regler i hovedtræk

2.1. Erstatning for tab af erhvervsevne

Erstatning for tab af erhvervsevne har til formål at kompensere den tilskadekomne for det varige indkomsttab, der er en følge af arbejdsskade. Erstatningen kan tilkendes midlertidigt eller endeligt.

Ved vurderingen af omfanget af tabet af erhvervsevne tages der hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter pågældendes:

- evner
- uddannelse
- alder og
- muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning

Tab af erhvervsevne under 15 pct. kompenseres normalt ikke.

Ved vurderingen af omfanget af tabet af erhvervsevne tages der videre udgangspunkt i tilskadekomnes aktuelle erhvervsmæssige situation efter skaden.

Er tilskadekomne kommet tilbage på arbejdsmarkedet, fastsættes tabet af erhvervsevne på grundlag af nedsættelsen af tilskadekomnes indkomst.

Er tilskadekomne ikke kommet tilbage på arbejdsmarkedet, fastsættes tabet af erhvervsevne skønsmæssigt på baggrund af tilskadekomnes aktuelle erhvervsmæssige situation.

Før Højesterets dom af 22. december 2005 var det administrativ praksis at fastsætte tabet af erhvervsevne til tilskadekomne, der efter arbejdsskaden er i fleksjob på baggrund af lønnen i fleksjobbet. I de situationer, hvor tilskadekomne ikke kunne beholde fleksjobbet eller omfanget af fleksjobbet blev ændret, blev sagen genoptaget og der blev fastsat et andet tab af erhvervsevne på baggrund af tilskadekomnes nye og ændrede erhvervsmæssige situation.

Højesteret har ved den nævnte dom tilsidesat denne praksis. I stedet skal tabet af erhvervsevne fastsættes uafhængigt af den løn, som tilskadekomne modtager i fleksjobbet.

Højesteret har videre anført, at der skal anlægges en konkret bedømmelse af, hvad tilskadekomne ville eller burde kunne tjene, hvis muligheden for et fleksjob ikke forelå.

På denne baggrund har Arbejdsskadestyrelsen fastlagt en ny praksis om erstatning for tab af erhvervsevne til personer i fleksjob i overensstemmelse med Højesterets dom.

Tabet fastsættes skønsmæssigt. Ved den skønsmæssige vurdering indgår en række elementer:

Udgangspunktet er en vurdering af, hvad tilskadekomne ville eller burde kunne tjene, hvis muligheden for et fleksjob ikke forelå.

Der lægges vægt på blandt andet følgende forhold i den konkrete vurdering:

- Tilskadekomnes indtægt før skaden, herunder hvad tilskadekomne må forventes at have tjent, hvis skaden ikke var sket
- Skadens art og omfang, herunder hvordan den påvirker tilskadekomnes mulighed for at arbejde
- Tilskadekomnes skånebehov som følge af arbejdsskaden
- Tilskadekomnes alder, evner og uddannelse

Ved vurderingen af tabet af erhvervsevne lægges også vægt på oplysningerne i fleksaftalen eller bevillingen af fleksjob og oplysningerne i en eventuel ressourceprofil, herunder resultatet af eventuelle arbejdsprøvninger.

Det indebærer imidlertid, at tilskadekomne i et stort antal sager får en samlet kompensation i form af løn i fleksjobbet og erstatning, der overstiger indtjeningen før arbejdsskaden.

Ankestyrelsen har i principielle afgørelser, der er offentliggjort i Sociale Meddelelser SM U 10-04 og SM U 11-04 fundet, at tilskadekomnes erhvervsmæssige forhold på baggrund af principperne i Højesterets dom er afklaret, når tilskadekomne har fået et fleksjob. Det inde-

bærer, at der som udgangspunkt skal træffes endelig afgørelse i disse sager.

2.2. Fastsættelse af årsløn til beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger

Til brug for beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger skal der fastsættes en årsløn.

Den årsløn, der anvendes ved beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger, udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Året før arbejdsskadens indtræden er de 12 forudgående kalendermåneder.

Årslønnen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervssygdom ikke har været i beskæftigelse til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for anmeldelsen af en erhvervssygdom.

I årslønnen medregnes værdien af fri kost og logi samt værdien af andre naturallydelser. Ligeledes indgår pensionstillæg og arbejdsmarkedsbidrag i årslønnen.

Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved fastsættelsen af årslønnen tages hensyn til den erhvervsindtægt, som tilskadekomne kunne forvente efter det fyldte 18 år eller efter afsluttet uddannelse, hvis arbejdsskaden ikke havde fundet sted.

For selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller gælder særlige regler om fastsættelse af årsløn. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 812 af 29. september 2003.

Der er et loft for årslønnen, idet den er maksimeret og i 2005 højst kan fastsættes til

387.000 kr. Beløbet reguleres hvert år pr. 1. januar.

Efter gældende regler trækkes der ikke arbejdsmarkedsbidrag af erstatninger for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger ved udbetaling til de berettigede. Der er således tale om en forskel i forhold til øvrige sociale ydelser.

Da arbejdsmarkedsbidraget, som det fremgår, ikke fradrages ved opgørelsen af årslønnen indebærer det, at tilskadekomne og efterladte opnår en compensation, der er højere end det tiltænkte erstatningsniveau i loven på 4/5.

3. Lovforslagets hovedpunkter

Samspillet mellem reglerne om erstatning for tab af erhvervsevne og fleksjob

Det foreslås at indføre en særlig regel om fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne til personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller i fleksjob.

Reglen fraviger fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne som fortolket ved Højesterets dom af 22. december 2003.

Reglen genindfører tidligere administrativ praksis, hvorefter tabet af erhvervsevne til disse personer fastsættes på grundlag af forskellen på lønnen før arbejdsskaden og lønnen i fleksjobbet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at lønnen i fleksjobbet udgør normal overenskomstmæssig løn.

Grundprincippet er at sidestille personer i fleksjob med personer i ikke støttet erhverv for så vidt angår erstatning for tab af erhvervsevne.

Der er ikke retssikkerhedsmæssige problemer ved denne ændring, idet tilskadekomne bevarer sin ret til at få sagen genoptaget, hvis det

efterfølgende viser sig, at pågældende ikke kan bevare fleksjobbet, men eventuelt må overgå til førtidspension.

Det forudsættes, at praksis med hensyn til at træffe endelige afgørelser, når tilskadekomne har fået et fleksjob, opretholdes, idet det dog bemærkes, at der vil blive truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når tilskadekomne er visiteret til et fleksjob og modtager ledighedsydelse. Det skyldes, at indtjeningen i fleksjobbet ikke kendes på dette tidspunkt.

Reglerne om årsløn

Endvidere foreslås det at trække arbejdsmarkedsbidraget fra ved opgørelsen af den årsløn, der lægges til grund ved beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger.

Med forslaget indføres en harmonisering af beregningen af erstatning for erhvervsevnetab og tab af forsørger med de sociale ydelser for så vidt angår arbejdsmarkedsbidraget. Herved bringes den udbetalte erstatning til tilskadekomne og efterladte i overensstemmelse med lovens tilsigtede niveau. Det bemærkes, at lovens erstatningsniveau er 4/5.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v. af lovforslaget

4.1. Økonomiske konsekvenser

Forslaget består af 2 elementer, der begge vil medføre besparelser. Samlet skønnes der en årlig besparelse på 418 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset. Besparelsen omfatter både arbejdsskadeloven og værnepligtsloven. De afledte virkninger på førtidspension og skatteprovenuet er ikke indregnet. Det skønnes, at forslaget vil have en afledt meromkostning på førtidspensionen på ca. 10 mio. kr. på langt sigt (ca. 15-20 år), og et mindre skatteprovenu på ca. 22 mio. kr. på lang sigt.

Besparelsen fordeles med 288 mio. kr. til private arbejdsgivere og 130 mio. kr. til de offentlige arbejdsgivere. Besparelsen fremkommer som lavere forsikringspræmier for de forsikrede og lavere udgifter til erstatninger for de selvforsikrede samt mindre bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med amter og kommuner.

4.1.1 Ændring af regler for personer i fleksjob

Den økonomiske virkning af ændring af fastsættelse af erhvervsevnetabsprocenten skønnes at medføre en besparelse på 212 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset. I besparelsen er inkluderet virkningen på 2 procent arbejdsmiljøbidrag. Besparelsen fordeler sig med 146 mio. kr. for private arbejdsgivere og 66 mio. kr. for offentlige arbejdsgivere. Besparelsen for det offentlige fordeles med 12,7 mio. kr. til staten, 15,4 mio. kr. til amterne og 37,7 mio. kr. kommunerne.

Tabel 1: Økonomiske konsekvenser for personer i fleksjob

Mio. Kr. PL-2006	2006	2007	2008	2009	2010
Udgift (inkl. 2 pct. bidrag)	-194	-201	-206	-211	-212
- heraf det offentlige	-48	-55	-60	-64	-66

4.1.2 Årslønnen opgøres med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag

Ændringen i opgørelsen af årslønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag bevirker, at alle erstatninger for skader indtrådt efter 1. januar 2006 er 8 procent mindre end efter de

nuværende regler. Samlet set skønnes forslaget at medføre en besparelse på 206 mio. kr., når det er fuldt indfaset.

For private arbejdsgivere betyder forslaget en reduktion af arbejdsskadeudgiften på 142 mio. kr. fra det første år, og vil forekomme som nedsættelse af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og nedsættelse af forsikringspræmierne for ulykkerne.

For kommuner betyder forslaget fuldt indfaset en reduktion i udgiften til arbejdsskader på ca. 37 mio. kr., for amter en besparelsen på 15 mio. kr. og for staten en besparelse for 12 mio. kr. Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med amterne og kommunerne

Derudover vil ændringen have nogle afledte virkninger på de sociale ydelser og skatteprovenuet, idet størrelsen af løbende ydelser nedsættes med 8 pct. Skatteindtægten vil således blive reduceret og udgiften til førtidspension vil stige.

Tabel 2: Økonomiske konsekvenser ved fradrag af arbejdsmarkedsbidrag i årslønsfastsættelsen

Mio. Kr. PL-2006	2006	2007	2008	2009	2010	2026
Udgift (inkl. 2 pct. bidrag) efter ASL	-189	-195	-200	-205	-206	-206
- heraf for det offentlige	-46	-53	-58	-62	-64	-64
Afledte virkninger: - førtidspen	0,5	1,0	1,5	2,0	2,5	10,1

sion						
- skatteprovenu	1,1	2,2	3,3	4,4	5,6	22,2

4.2. Administrative konsekvenser

Forslaget vil indebære en mindre administrativ lettelse af praksis for beregning af erhvervsevnetab for personer visiteret til eller i fleksjob, da erhvervsevnetabsprocenten nu skal fastsættes på baggrund af forskel i lønindtægt og ikke som nu på baggrund af en vurdering af hvad den tilskadekomne ville kunne have tjent.

4.3. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget medfører en besparelse for erhvervslivet på ca. 288 mio. kr. Besparelsen sker i form af lavere forsikringspræmier for den del der vedrører ulykker og lavere bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for den del som vedrører erhvervssygdomme.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Virksomhedspanelet anvendes til at fastsætte de administrative konsekvenser for erhvervslivet ved et lovforslag. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

4.4. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.5. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

4.6 Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

4.7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

4.8. Ligestillingsvurdering

Erstatning for tab af erhvervsevne til mænd og kvinder beregnes i dag ud fra de samme principper. Det ændrer forslaget ikke ved. De forskelle, som forslagene medfører, skyldes allerede eksisterende skævheder mellem erstatninger til mænd og kvinder. Skævheder som skyldes forskelle i beskæftigelsen for mænd og kvinder.

4.8.1. Erstatning til personer i fleksjob

Ændringen for personer i fleksjob er en tilbagevending til praksis før Højesteretsdommen

om fleksjob fra december 2003, hvor erstatningen beregnedes ud fra forskellen mellem den hidtidige indtægt og lønnen i fleksjobbet.

I Arbejdsskadestyrelsen er der pr. 12. juli 2005 registreret ca. 1.750 tilskadekomne med fleksjob. De fordeler sig med 49 procent kvinder og 51 procent mænd. Den gennemsnitlige stigning i erhvervsevnetabsprocenten for mænd og kvinder på grund af Højesteretsdommen har været ens. Eventuelle forskelle målt i kroner skyldes, at der er forskel på mænd og kvinders årsløn.

4.8.2. Arbejdsmarkedsbidrag trækkes fra årslønnen

Beregningen af erstatningen tager udgangspunkt i årslønnen fratrukket arbejdsmarkedsbidrag på 8 procent. Der er ingen forskel i nedgangen i erstatningen mellem mænd og kvinder, hvis man ser på den relative forskel. Hvis effekten af forslaget måles i kroner, vil nedgangen i mændenes erstatninger i gennemsnit være større end for kvinder, idet deres årslønninger er større end kvindernes. For personer, som kom til skade i perioden 2000 – 2003, og for hvem der er fastsat en årsløn, er årslønnen for mænd ca. 16 procent højere end for kvinder.

Skema 1

Det vurderes, at mindreudgifterne først når den fulde effekt efter 5 år. Det skyldes, at forslaget kun berører skader der indtræffer efter forslagens ikrafttræden. Da forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets erhvervssygdomssikring skal hensætte til reserver, når skaden anmeldes vil de private arbejdsgivere mærke den fulde effekt fra år 1. Virkningen for selvforsikrede amter og kommuner vil først slå igennem efter ca. 5 år, idet de ikke skal hensætte til reserver.

Merudgiftens udvikling for staten om amterne/kommunerne anslås som følger: (mio. kr.)

	Staten 1)	Kommuner/amter 1)	Offentlige i alt 1)	Offentlige i alt (inkl. sociale ydelser) 2)
2006	- 7,7	- 86,6	-94,3	- 93,8
2007	- 14,2	- 93,4	-107,6	- 106,6
2008	- 19,2	- 98,6	-117,8	- 116,3
2009	- 23,4	- 103	-126,4	- 124,4
2010	- 25,1	-204,3	-129,9	- 127,4

1) Kolonnerne inkluderer ikke de afledte virkninger på skatteprovenu og sociale ydelser

2) Kolonnen inkluderer de afledte virkninger på de sociale ydelser.

Skema 2: Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser /merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amter	129,9 mio. kr. Forslaget skal DUT-forhandles med de kommunale parter 2006: 94,3 mio. kr. 2007: 107,6 mio. kr. 2008: 117,8 mio. kr. 2009: 126,4 mio. kr. 2010: 129,9 mio. kr.	10,1 mio. kr. i forbindelse med regulering af sociale ydelser. 22,2 mio. kr. i manglede skatteprovenu som følge af de mindre erstatninger. Der opnås først fuld effekt efter 15-20 år.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amter	Mindre administrativ lettelse	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	288 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 2. Ved forslaget opretholdes de gældende regler for erstatning for tab af erhvervsevne, og det præciseres, at der gælder en særlig regel for personer visiteret til eller i fleksjob, der indsættes som § 17 a.

Til nr. 2.

Det foreslås at indføre en særlig regel for erstatning for tab af erhvervsevne til personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller i fleksjob. Det foreslås, at erstatningen i disse sager fastsættes på grundlag af forskellen mellem lønnen før arbejdsskaden og lønnen i fleksjobbet.

Tabet gradueres mellem 0 pct. og 100 pct. efter hidtidig praksis.

Det indebærer, at tabet normalt skal udgøre mindst 15 pct. for at berettige til erstatning og at tabet gradueres i spring på 5 procentpoint.

Ved forslaget genindføres Arbejdsskadestyrelsens og Ankestyrelsens praksis før Højesteretsdommen af 22. december 2003. Der henvises til Ugeskrift for Retsvæsen 2004, side 867.

Særligt for den periode, hvor tilskadekomne modtager ledighedsydelse, inden pågældende opnår et egentligt fleksjob, bemærkes, at de erhvervsmæssige forhold på dette tidspunkt må anses for uafklaret. Det indebærer, at tilskadekomne vil modtage en midlertidig erstatning efter lovens § 17, stk. 3, indtil pågældende kommer i egentlig fleksjob, hvorefter den midlertidige erstatning vil blive afløst af en endelig erstatning fastsat på baggrund af indtjeningen i fleksjobbet.

Forslaget ændrer ikke ved tilskadekomnes muligheder for at få genoptaget sagen, hvis pågældende for eksempel ikke kan bevare fleksjobbet, men må overgå til førtidspension.

Efter loven skal Arbejdsskadestyrelsen træffe afgørelsen inden for 1 år efter, at arbejdsskaden er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen.

Tilskadekomne kan på dette tidspunkt især ved erhvervs sygdomme have været ude af erhverv i en kortere eller længere årrække.

For at sikre, at tilskadekomnes erstatning ikke forringes som følge af denne sagsbehandlingstid fastsættes i stk. 2, at indtjeningen før arbejdsskaden udgør det beløb, som tilskadekomne kunne have tjent på afgørelsestidspunktet, hvis arbejdsskaden ikke var indtrådt

Til nr. 3

Det foreslås, at lovens hovedregel om fastsættelse af årsløn ændres således, at arbejdsmarkedsbidraget trækkes fra ved fastsættelsen af den årsløn, der lægges til grund ved beregning af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.

Til nr. 4

Det foreslås i overensstemmelse med ændringen i nr. 3, at arbejdsmarkedsbidraget også trækkes fra ved den skønsmæssige fastsættelse af årslønnen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at opgøre årslønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidraget.

Efter loven kan årslønnen ikke sættes højere end et beløb, der i 2005 udgør 387.000 kr. Har tilskadekomne en indtjening over 387.000 beregnes erstatningen på baggrund af dette beløb og ikke den faktiske indtjening.

Forslaget indebærer, at også personer med indtjening over lovens maksimumbeløb for årsløn får reduceret erstatningen svarende til værdien af arbejdsmarkedsbidraget.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at opgøre årslønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidraget.

Bestemmelsen drejer sig om personer med lav indtjening. Det drejer sig blandt andet om unge personer og personer under uddannelse.

Forslaget indebærer, at også disse personer får reduceret erstatningen svarende til værdien af arbejdsmarkedsbidraget.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3

Til nr. 7

Det foreslås i overensstemmelse med ændringen i nr. 3, at arbejdsmarkedsfradraget også trækkes fra ved den skønsmæssige fastsættelse af årslønnen.

Den skønsmæssige årsløn anvendes, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervs sygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhvervs i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

§ 2

Til nr. 1

Det foreslås, at det præciseres, at arbejdsmarkedsbidraget skal trække fra ved fastsættelse af den indtægt, tilskadekomne kunne forvente at opnå, såfremt han var blevet hjemsendt uden følger af ulykken eller sygdommen.

Forslaget svarer til den foreslåede ændring af arbejdsskadesikringsloven.

§ 3

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2006, og at de nye regler kun gælder for nye sager. Det vil sige sager om arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2006 eller senere, og sager om erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2006 eller senere.

Herved bevarer tilskadekomne, der har været udsat for en arbejdsskade før lovens ikrafttræden den retsstilling, som er gældende i dag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov	Forslaget
<p> Lov nr. 422 af 10. juni 2005 om arbejdsskadesikring.</p> <p> § 11. Ydelserne efter loven er</p> <ol style="list-style-type: none">1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15,2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17,3) godtgørelse for varigt mén, jf. § 18,4) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 19,5) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22, og6) godtgørelse til efterladte, jf. § 23. <p style="text-align: center;"><i>Erstatning for tab af erhvervsevne</i></p> <p> § 17. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.</p> <p> <i>Stk. 2.</i> Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.</p> <p> <i>Stk. 3.</i> Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsskadestyrelsen træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.</p> <p> <i>Stk. 4.</i> Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 7, stk. 2, kan tidligst ydes fra det 15. år.</p> <p> <i>Stk. 5.</i> Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 27.</p> <p> <i>Stk. 6.</i> Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 4/5 af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, og ved nedsættelse af</p>	<p> I lov nr. 422 af 10. juni 2003 om arbejdsskadesikring, som senest ændret ved § 9 i lov nr. 523 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p> 1. I § 11, nr. 2, indsættes efter § 17: ”og § 17a”</p> <p> 2. Efter § 17 indsættes: ”§ 17a. Tabet af erhvervsevne til personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller i fleksjob fastsættes på grundlag af forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og ledighedsydelsen eller indtjeningen i fleksjobbet. <i>Stk. 2.</i> Indtjeningen før arbejdsskaden udgør det beløb, som tilskadekomne kunne have tjent på afgørelsestidspunktet, hvis arbejdsskaden ikke var indtrådt. <i>Stk. 3.</i> Arbejdsskadestyrelsen træffer midlertidig afgørelse efter stk. 1, når tilskadekomne modtager ledighedsydelse.”</p>

erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedligt forud og løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før arbejdsskaden er anmeldt. Er tilskadekomne på tidspunktet for arbejdsskaden fyldt 63 år, udbetales erstatningen efter reglerne i § 27 som et kapitalbeløb på 2 gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Stk. 8. For tilskadekomne født den 1. juli 1939 eller senere, ophører den løbende erstatning efter stk. 7 med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

Årslønfastsættelse og regulering

§ 24. Årslønnen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønnen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervs sygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Stk. 2. I årslønnen medregnes værdien af fri kost og logi samt værdien af andre naturalydelser. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Årslønnen kan ikke sættes højere end 367.000 kr. Beløbet reguleres efter § 25.

Stk. 4. Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved årslønfastsættelsen tages hensyn til den erhvervsindtægt, der kunne forventes efter det fyldte 18. år eller efter uddannelsens afslutning, hvis arbejdsskaden ikke havde fundet sted. Årslønnen skal dog ansættes til mindst 137.000 kr. reguleret efter § 25, medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter nærmere regler for opgørelse af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 6. Til brug ved beregning og regulering af

3. § 24, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”Årslønnen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.”

4. I § 24, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

”Den skønsmæssige fastsættelse af årslønnen opgøres med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.”

5. § 24, stk. 3, 1. pkt. affattes således:

”Før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag kan årslønnen ikke sættes højere end 367.000 kr.”.

6. § 24, stk. 4, 2. pkt. affattes således:

”Årslønnen skal dog ansættes til mindst 137.000 kr., reguleret efter § 25, før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.”.

7. I § 24, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

”Årslønnen opgøres med fradrag af arbejdsmar-

<p>erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende ydelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i stk. 1-5, med forholdet mellem 367.000 kr. og det maksimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.</p> <p>Lov nr. 423 af 10. juni 2005 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.</p> <p>§ 6. For en indkaldt værnepligtig skal der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den indtægt, tilskadekomne kunne forvente at opnå, såfremt han var blevet hjemsendt uden følger af ulykken eller sygdommen.</p>	<p>kedsbidrag.”</p> <p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov nr. 423 af 10. juni 2003 om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. foretages følgende ændring:</p> <p>1. § 6 affattes således: ”For en indkaldt værnepligtig skal der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den indtægt med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, tilskadekomne kunne forvente at opnå, såfremt han var blevet hjemsendt uden følger af ulykken eller sygdommen.”</p>
---	---